

Derfor er vi blevet træningsfamilie.

Helle og John bor uden for Hillerød i et stort gammelt hus med masser af plads både ude og inde. De har to hjemmeboende børn på 18 og 19 år og et par meget fredelige hunde. Helle har arbejdet som pædagog i 25 år i klubber, på opholdssteder og på døgninstitutioner - senest på en behandlingsinstitution for unge. John, Helles mand, kører lastbil.

Helle blev tændt på at blive træningsfamilie, da hun var til en informationsaften om MTFC, arrangeret af Fabu, som Helle har lavet overvåget samvær for.

- Jeg blev vildt tændt på projektet lige fra starten. Jeg tænkte, at "nu sker der noget, nu kommer forældrene med", husker hun.

Helle uddyber gerne. For hende som pædagog, der har arbejdet med de mest belastede børn og unge på en række forskellige institutioner, har det været meget frustrerende at se, hvordan forældrene til børnene og de unge ikke fik hjælp. Hvilket resulterede i, at man kunne "begynde forfra", når de unge havde været hjemme på weekendbesøg. Og også betød en masse ulykkelige forældre, som ingen støtte fik.

- I dette projekt får forældrene deres egen støtte. Så kan vi som træningsfamilie koncentrere os om at støtte den unge i sit forløb, siger hun.

Helle og hendes mand har talt om at blive plejefamilie i masser af år. Også fordi deres hjem har været det naturlige samlingspunkt for masser af unge gennem årene i kraft af de to børn. Og fordi de ofte har været brugt som en slags uformel aflastningsfamilie for unge, der har haft problemer. Men det er først med MTFC-projektet, de "tør" påtage sig opgaven. Netop fordi den unges forældre har deres egen støtteperson, så Helle og hendes mand ikke både skal tage sig af den unge og dennes forældre. Det ville være "benhårdt".

Og så er familien da også nysgerrig efter, om man virkelig med MTFC-metoden har fundet de vises sten. Sådan så man kan undgå at de unge kører fra anbringelsessted til anbringelsessted.

Med MTFC-projektet har Helle og hendes mand sagt "ja tak" til familieplejearbejde på en helt ny måde. Især Helle bliver en del af et behandlingsteam bestående af en behandlingskoordinator, en ungeterapeut og en familierapeut. Arbejdet med den unge følger en manual, hvilket betyder, at Helle får meget faste opgaver med at støtte den unge i at overholde de aftaler og regler, som han eller hun selv har været med til at indgå med behandlingsteamet. Og Helle bliver hver dag ringet op af en fra teamet og skal rapportere tilbage, hvordan det går for den unge – det kan være alt lige fra at komme op om morgenen til at passe skolen eller ikke få raserianfald. Metoden betyder også, at Helle og resten af træningsfamilien ikke selv skal definere deres opgaver – sådan som mange plejefamilier oplever, at de selv skal føle sig frem ift. hvad der virker. Opgaverne defineres af behandlingsteamet, og træningsfamilien får meget præcise opskrifter på, hvad den skal og ikke skal. Endelig er det familiepleje med fast bagkant – et ophold i en træningsfamilie varer typisk et år, hvor en almindelig familiepleje kan vare i mange år.

Og så er der det med belønningspædagogikken. Eller "bolsjepædagogikken", hvilket refererer til, at en ung kan opnå goder ved at overholde de aftaler, der er indgået.

- Det er jeg ikke så bange for. Det er jo dokumenteret, at det virker, siger Helle.

Som oplever en fantastisk tryghed ved at vide, at der i MTFC-projektet er 24-timers døgnvagt fra behandlingsteamet. Det betyder, at uanset hvilken situation, de kommer ud i, vil der være en person, familien kan få fat i.

Sommeren 2009 fik Helle og hendes familie den første unge i MTFC-behandling. Af hensyn til den unge ønsker træningsfamilien at være anonym. Derfor er navnene Helle og John ikke ægteparrets rigtige navne.